

Žalm 146

Chval, má duše, Hospodina

Ženeva 1562

1. Chval, má du - še, Ho - spo - di - na, do - kud živ jsem, chvá - lit chci.

Zpí - vat žal - my u - po - mí - ná sám dech ješ - tě ži - vou - cí.

V sy - ny lid - ské ne - dou - fám, je - jich my - šle - ní je klam.

2. Blažen, jehož pomocníkem je Bůh silný Jákobův,
skládá naději vždy s díkem v Hospodinu, strážci smluv.
Svět on stvořil daleký, pravdy dbá až na věky.
3. Činí soud, kde útisk svírá, vězně vysvobozuje,
oči slepých otevírá, spravednost on miluje,
dává chléb zde lačnícím, slzy stírá plačícím.
4. Bezbožných krok couvne zase, své poutníky Bůh zve dál,
sirotků, vdov ujímá se. Hospodin na věky Král
od národu v pronárod, Sión v Bohu má svůj zrod.

S. Verner